

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. воя. Конто почт. шл. 143322.</p> <p>Адреса для телеграм: — „Діло“, Львів. —</p> <p>Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем Рукописи не звертається.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в крив 450 зод.</p> <p>За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 750 ал., Німеччині 750 ал., Швейцарії 5 ш. фр., Чехо- словацки 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 750 ал., Австрії 750 ал. — Зміна адреси 1 зод.</p>	<p>В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ- СТРАЦІ</p> <p>ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.</p>
---	---	---

Добруцький чи Прушинський?

Львів, 17. травня 1927.

Богато дечого, що можливе в Польщі, не до подумання в ніякій учасній правовій державі. Зокремаж дивне та для нормальними категоріями думаючої людини-громадянина не зрозуміле те, що діється в діяльності шкільництва. Ми хочемо нія звернути увагу на два факти.

За часів міністрування Суйковського появився розпорядок, на основі якого в усіх середніх школах національних меншостей, отже і в державних, повинні вчити всесвітньої історії рідною мовою меншостей, в нашому випадку українською мовою, якщо цей предмет науки є окремим предметом навчання. По польській обов'язково треба вчити на основі розпорядку історію Польщі. Свого часу появилася проти того розпорядку стаття відомого і невідомого апостола зольоґічного польського націоналізму Прушинського у львівським „Слові Польським“. Вона вистарчила, щоби кураторія львівської шкільної округи не інтимувала того міністерського розпорядку дирекціям державних середніх шкіл з українською мовою навчання, а обмежила лише до переслання його приватним українським школам. Наслідок цього був такий, що державні українські школи по нинішній день розпорядком б. міністра освіти Суйковського не користуються. Виходить, що у львівській кураторії міністерські розпорядки цензурує Прушинський, і заставляє кураторію їх саботувати.

Ще цікавіша доля найновішого і загально відомого розпорядку теперішнього міністра Добруцького в справі урядової мови в школах. Цей розпорядок з квітня ц. р. до дирекцій українських державних шкіл ще не дійшов, хоч від його появи минув цілий місяць. Самозрозуміло, що в усіх державних українських школах все йде по старому, бо львівська кураторія по нинішній день того розпорядку дирекціям чи управлінням шкіл не інтимувала. Чому? Причини та сама, що вгорі при наведеному випадку саботажу міністерського розпорядку з часів Суйковського. Проти розпорядку заявився на сторінках „Слова Польського“ Прушинський, заявивши, що й інші лідери воюючого шовінізму, заявившись на оґаремому збіговіщі й організації народів, що проти нього „торжествують“ заперечували. Для львівської шкільної кураторії все це єповно вистарчило, щоби, розпорядком міністра Добруцького сховати під сукино та снитини його сиди. Народові діяти з кураторії кермуться при тому мабуть ще й чисті утилітарні мотиви. Бо ось родичі шкільної молоді можуть з кінцем року вимагати для своїх дітей видачі двомовних свідоцтв, а цеж переважувало б шкільну адміністрацію. Тому краще розпорядком замовчати, тим більше перед кінцем шкільного року, коли його напевно забажають використати батьки української молоді. Дійсно благородні ті діяти з кураторії! А що вони і такий мотив висунуть на своє оправдання, в це ми не сумніваємося. В теперішньому випадку вони були навіть далекі солідніші

Пояснення виборчої ординації

для громад у всіх стадіях громадських виборів, поради та взори реклямацій, повновластей, відкликів і т. п. подає і освітлює 8 сторінок „Свобода“ ч. 20.

Ціна одного примірника 40 сот., 50 пр. 16 зод., 100 пр. 32 зод.
Замовляти: в Амін „СВОБОДИ“ Львів Ринок 10.

у виконуванні саботажу ніж у попередньому, бо тим разом розпорядку не інтимували навіть українським приватним школам, які, до речі кажучи, на це чекати хіба не потребували і не потребують.

Отже вже з наведених двох фактів видно, що кураторія львівської шкільної округи підлягає фактично у виконуванні своїх урядових функцій не міністерству освіти, а Прушинському разом з організацією народовою.

Та всеж для доповнення картини про всесильність і всемогутність Прушинського у львівській кураторії слід навести ще один факт. Він сам аж просить, щоби його при такій нагоді не поминути. Після проведеного з важким трудом і накладом великої енергії шкільного плебісциту, виследи його завдяки урядовим махінаціям шкільної влади а навіть політичної адміністрації випали для нас фатально. На Волині, Холмщині, Полісся та Підляшшу не остало ні одної української народної школи, а в Східній Галичині остало українських шкіл не цілих дев'ять сотень. Прушинський ствердив на сторінках „Сл. Поль.“ кількакратно, що це за богато, що українцям стільки шкіл не належить, що „рушене“ шкільництва треба за всяку ціну припинити, а далі почав писати і про окремі повіти, в яких слід оставити ще українські школи ліквідувати а учителів українців чи то розганяти чи то переносити очевидно на мауришину. Зокремаж заопікувався він у своїй „доброті та дбайливості“ турчанським повітом. Організація народова, кермована йогож магічною палочкою, почала виконувати натиск на місцеву шкільну адміністрацію, а Прушинський робив уже належно своє діло у Львові. Нині маємо відомості, що в Турчанщині, як і в інших повітах, де ще було збереглося по кілька українських шкіл, ті школи якось загадково зчезають. Зчезають і учителі українці. Чи ж не диктатура це Прушинського?

Словом він у Східній Галичині, а в кураторії львівської шкільної округи особливо, може проводити все, що захоче. І проводить це з подивугідною послідовністю і завзяттям та без ніяких перешкод на шляху нинішнім „санаторам“ і на вітих воюючого польського канібалізму. Мимоволі насувається думка, що між варшавськими „санаторами“ в діяльності шкільництва і між тuteйшим шкільним диктатором Прушинським заістнував якийсь таємний пакт. Перші *pro foro externo* мають нібито видавати паперові розпорядки, що „санували“ введення Стан. Грабським безголов'я у шкільній політиці, а він має стояти у Львові на сторожі нешкідливості тих теоретичних „реформ“ у практиці. Обі сторони свої функції виконують як слід і обі зі себе повні вдоволені.

Та є тут ще третій чинник, тобто сам предмет тієї „забави“, тобто українське громадянство, що

чейже ніяк не може резигнувати з прислугуючих йому прав і не може спокійно приглядатися тим експериментам і грі в піжмурки між титулярним і фактичним міністром шкільництва для Східньої Галичини, що відбуваються його коштом. На ці нечувані в ніякій правовій державі відносини мусить наша громада гідно zareагувати та стати в обороні топтаного права ще перед кінцем цього шкільного року. А з усім зібраним фактичним матеріалом, що наглядно ілюструє ту подвійну шкільну політику польських чинників на українській землі, слід познайомити весь культурний світ.

В. М.

Перед громадськими виборами.

Громадські вибори і становище „Сель-Роб-а“.

З приводу розписання виборів до громадських рад на території Сх. Галичини Президія „Сель-Роб-а“ видала анонімово чи криптонімно комунікат такого змісту:

„Стоячи на становищі, що зарядження польським урядом виборів до громадських рад закичує добу сваволі громадських комісарів, але не є закінченням стану безправства в тій діяльності громадського життя, партія Сель-Роб стверджує, що вибори, які мають бути переведені на основі старої, реакційної, австрійської ординації виборчої з 1866 р. та розпорядку польської комісії ліквідаційної з 10. грудня (мас бути: 23. листопада. — Ред.) 1918 р. є негідні з польською конституцією і, перекеркуючи загальність і рівність виборчого права, порушують в основі національні і соціальні інтереси українських селянських і робітничих мас. Уважаючи однак, що громадські вибори навіть при найтяжчих умовах є всеж таки школою політичного виховання широких українських мас і підготовкою цих мас до переняття влади селянського і робітничого народу (повинно бути: селянським і робітничим народом. — Ред.) в громадській обороні соціально-економічних і національних інтересів — партія Сель-Роб визнає всіх українських селян і робітників взяти як найжачішу участь у виборах до громадських рад та гуртуватися під стягом партії з кличем: боротьба за владу селян і робітників в громаді“.

Одночасно „Сель-Роб“ засував і кличі, під якими його члени і симпатичи повинні піти до виборів. Поруч менше і більше відхожих і пригожих покликів, здебільшого підправлених демагогічною фразеолоґією, зустрічаємо там і такі гомінкі кличі, як: звільнення громадських рад від пансько-попівських впливів, звільнення громади від церковної конкуренції і т. і. Що значать „попівські впливи“, — знаємо, але що розуміти під „панськими впливами“ об'єднаними з „попівськими“ важко додуматися. Колиб хтось думав, що „панські впливи“ є синонімом польсько-дідичівських, то грубо помилявся би, бо ані в комунікаті, ані в покличах і статтях піде ані словом не згадано про польське засилья в українських громадах. „Сель-Роб“ є партією „трудящих“ і тому зовсім природно заступає інтереси малоземельних і безземельних. Однак в покличах „Сель-Роб“ поширив свою оборонну базу і на сільських „куркуліа“, домагаючись звільнення громад від церковної конкуренції“.

Комунікат „Сель-Роба“ зредагований

Реставрація і комнати до снідань

І. ЛЮДВІКА

КРАКІВСЬКА 7.

поруляє:

знамениті обіди (а 1 зод. 40 сот.), також вечері. Добірні напитки. Живецьке пиво. Конкуренційні шми.

2167

УПРАВА:

Степан Зілинський.

занадто дипломатично. Важко на основі сель-робівської дипломатії зорієнтуватися, з ким саме ця партія йде до виборів на території села, а головню на території міста. Знаємо тільки, що провідники „Сель-Роб-а“ роблять Українському Нац. Дем. Об'єднанню важкі закиди з того приводу, що воно змагає до виборчого компромісу з жидками через їх найповажнішу партію. Дипломатичність „Сель-Роб-а“, себто неясність і нерішучість щодо виборчого фронту, має своє джерело в тому, що вони в теперішній ситуації не можуть виразно виступити проти українського національного фронту, бо це скомпромітувало б їх в очах селянських мас, а одночасно не хотіло б спростуватися й інтернаціональному фронтові в містах. Звідсіля і береться сель-робівська дипломатичність.

„Дари Данаїа“.

Наші статті з приводу розписаних громадських виборів на території Сх. Галичини та висловлені в них думки щодо зґармонізування інтересів українського села з інтересами переважно жидівського міста на українській національній території найшли незвичайно живий відгук в польській пресі і взагалі польських колах. Можливість українсько-жидівського порозуміння при виборах у містах наводять жах на „панство“ більшість. На всі лади починає польська преса і польські політичні чинники залякувати жидів та представляти їм „українську небезпеку“. За львівською пресою підтягає й провінційна. З приводу нашої статті „У виборчій фаланзі“ поміщує „Курер Станіславський“ передовицю „Дари Данаїа“, в якій ось так лякає східно-галицьких жидів:

„Пригадуємо східно-малопольським жидам статті того самого „Діла“ у звязку зі справою Шварцбарта, коли то „Діло“ нагло заападало величезною любов'ю до заважко поборожаного б. н. Петлюри лише тому, що його вбив жид. Далі пригадуємо нагаляні атаки „Діла“ проти соґітського уряду і за колонізації татарського Криму жидками і такоїж колонізації деяких білоруських (?) територій. Не в діяльності загальної політики, а в діяльності щоденного життя втручання жидів з економічних ставиць на селі і в мілких містечках. На всякий випадок — чи любов'я проповіді „Діла“ буде прийнята жидками, чи ні, є вона характеристична, бо доказує, що апетити українців зростають й обіймають вже не лише село, але і міста. Бо до яких громадських виборів можуть відноситься пропозиції „Діла“ про взаємну жидівсько-українську співпрацю, як не до міських? Так не до сіл, де жиди не грають ніякої ролі. — Жиди повинні розглянути українську пропозицію поважно і розважно. Та не повинні забувати про одне, що живуть у східній Малопольщі, на національно-мішаній території, де польськість є в меншості. Та польськість, що є в меншості на східній території, є однак більшістю в державі. Відомий східно-малопольський виборчий фронт відповість в Польщі і рідить щоденно настрої польського народу. Інтерес меншостей на мішаних територіях є все сільський інтерес, а його сільність зростає, якщо двох менш економічні звязки не діють двох меншостей. Між східно-малопольським і польською жидівською і польською істнує тішню жидівською звязок, опертій на традиційний культурний звязок. Також нема економічних противностей, бо бувають самообоманіччя противностей, бо бувають самообоманіччя з польського боку, колиб поділяти їх“.

Тіла заступити тут жидів в їх торговельному і промисловому приматі. Зато та сторона (собор українці) — Ред. не скривав свого заміну здобути польсько-жидівське місце і робити всілякі зусилля в напрямі економічного освоєння міста. Однак між ними і — дивимося — також жидівським і українським є та основна річниця, що полягає в тому, що жиди, що це є край сучасно український і бажано звести з тієї землі поляків і жидів. Ми твердимо, що сучасно-малопольська територія є національно-жидівська, якої ти національності повинні благородно супроводити над культурно-господарчим поднесенням краю.

очевидно, додамо від себе — липвою політичну владу в руках поляків.

Займало б нас питання про становище цього провінційального „малопольського“ товариства, організму яко-антисемітської християнської демократії, найбільше заангажованої в „Розвою“. Це й не є нашою метою. Зрештою, подібні голоси котують тільки для характеристики „малопольських“ настроїв у передвборчій дові. Зазначимо лише, що виходячи з „інтересу меншостей на місцевих територіях“ (а такими є ці території, що виходять у склад сучасної Польщі), маючи на увазі спільний інтерес, ми дозволили собі запропонувати жидівській меншості виборче порозуміння, щоб дійти до належного нам голосу на українській національній території. Як національній меншості у Сх. Галичині належить нам голос і вплив на основі нашої чисельності. Це головна наша мета. Не змагаємо до того, щоб кому-небудь, а в даному випадку і польській меншості відмовити голосу на основі її чисельності, однак всіма силами будемо боротися проти штучної польської чи польсько-жидівської супрематії на нашій національній території.

3 подвиги комісарщини.

Пишуть нам:

Громада Дичків, тернопільського повіту, дарувала понад 400 квадратних сажнів громадського ґрунту на будову лат. костельця. Описав та ж громада постановила в і д продати читальні „Просвіти“ в Дичкові 90 квадратних сажнів ґрунту під будову читальні за ціну 180 зол. (2 зол. від сажня, не на сільські відносини висока ціна). Однак і тих 180 зол. постановила громада призначити на костюшок як першу цеголку. Не вважаючи на таку благородну ціль, повітовий вибір затвердив тільки даровизну для костюшка, а відмовив затвердження продажі 90 сажнів у користь чит. „Просвіти“ тому, бо кошти будови костюшка мають вносити 30.000 зол., отже квота 180 зол. як перша цеголка є дуже незначна. Крім того ґрунт, проданий читальні, віддалений від майбутнього костюшка на 15—20 м., а це пречисто недопустимо.

Так господарить комісарщина в громадах і повітових радах. Коли наказний комісар, певно поляк в українській громаді

(850 гр. кв. і 190 лат.) дарує 400 сажнів на костюшок, то пов. вибір затверджує даровизну, але коли продається чит. „Просвіти“ 90 сажнів по високій ціні, то той самий вибір відмовляє затвердження, бо не невеличка ціна для костюшка, що має коштувати 30.000 зол. Так господарять у нас громадським майном, так намагаються в жові очі з української громади.

Є ще тільки жидівський причинок до режіму розтрата і протигромадської комісарщини.

Пропаганда мира.

Міжнародний зїзд „через школу до миру“ в Празі.

Від Редакції: Про цей зїзд була в нас інформаційна стаття В. пани Омелюченко. В ній були загальні відомості про хід наради, та за мало інформації про виступи українських учасників. Щоби цю недостачу виповнити, містимо додатково цю статтю, що зацікавить своїм змістом напевно всіх наших читачів.

З українців брало участь у цьому зїзді лише троє, а саме: два перестанники Українського Педагогічного Інституту в Празі — С. Русова і С. Сірополько та Ю. Солтисевич.

При зїзді утворено 5 секцій, а саме: 1) психології, 2) навчання, 3) виховання, 4) міжшкільного листування мовою есперанто та 5) міжшкільного листування чужими мовами.

В другій секції був заслуханий, між іншими, реферат автора цих рядків на тему „Боротьба проти воєнничого духа польських підручників“.

Дозволю собі навести тут цей реферат, прочитаний на зїзді чеською мовою, а потім поданий секретаріатом в перекладі на есперанто.

Мій реферат відноситься до країни, яка, належачи до Ліги Націй, в той же час рішуче і послідовно провадить мілітаристичний дух в шкільній справі, натравлюючи дітей пакувочої нації проти українського народу за посередництвом підручників, позашкільної лектури та всього шкільного устрою. Країна ця — Польща.

Досить сказати, що вже в перших читанках знаходимо статті й вірші, в яких оспівуються діти — воїни. Ось, наприклад, читанка „Lectantia“, де на стор. 102-й знаходимо вірш „Antos-zolnier“, що „rozdział na wojenkę, wziął karabin, wziął naboje... Dostaniecie wy za swoje!“. А ось співанички, серед яких є „Lienka“, що її мусить мати кожний учень у школі. Тут на стор. 17 знаходимо „Polonez Kobuszyki“, „Patri, Kobuszyko, na nas z nieba, jak w krwi wrogów będziecie brodzić!“. А в співаничці „Zjednoczona Polska“ на стор. 54, українські воїни, що боролися проти поляків за Львів в рр. 1918—19, кваліфікуються, як „дика чернь українських орд“.

Тойже шовіністично-воєнничий дух

проходить через усі підручники також середньої школи, особливо через підручники з історії, як про це можуть свідчити самі, між іншими, ті підручники, що є тут в моєму розпорядженні.

Різнож позашкільна література для дітей відзначається тим же духом. Доказом цього твердження можуть служити хоча б ті книжки, які маю тут в своїх руках.

Накінеш, шкільна адміністрація отже культивує воєнничий дух в школі шляхом організації, т. зв., шкільних „Lectantia“. Про заважання цих шкільних ґрунтів можна вичитати, наприклад, в розпорядженні кураторії львівської шкільної округи: „organizowanie pod względem wojskowym przez załączanie do podręczników z zakresu historii, geografii, matematyki, fizyki, chemii, biologii, literatury, sztuki, sportu itp.“ („Dziennik urzędowy kuratorium okręgu szkolnego lwowskiego Nr. 1, 1925, стор. 16“).

До повноти цього малюнку додаю, що у львівських польських гімназіях вже роздано учням-полякам військові кріси (карабіни) та іншу військову зброю для вправ. А в той же час польська шкільна адміністрація забороняє організацію скавтіну (пласту) серед українських учнів, не дивлячись на те, що скавтінг є визнаний Лігою Націй, як бажаний метод виховання молоді.

Я не маю можливості в межах уділені мені 10 хвилин зупинитися на тих нагінках і непослідуваннях, які зазнають українські пластові організації. Досить сказати, що не тільки дорослі організатори українського пласту, але й діти від 10 років засуджуються судом за участь в пласті, як це мало місце в Косові в Карпатах.

Подано тут ці всі факти, потішаю себе думкою, що зїзд своїм авторитетним словом внісе свій рішучий осуд тому напрямку, якого додержується польська влада в своїй шкільній політиці, іночи в польських дітях, за допомогою підручників і всього шкільного й позашкільного життя, дух ненависті до українського народу, якому волею долі доводиться бути покинуто під польською владою.

Після відчитання цього реферату та пекладу його на есперанто референт висловив до президії зїзду таку резолюцію есперантською мовою: „Конференція абачає небезпеку миру, яка бере свій початок в шовіністичному дусі підручників і співаничок, що прагнуть до виховання молодих поколінь в ненависті до сусідніх або поневолених народів. Ше більшу небезпеку абачає конференція в змілітаризуванні шкіл (військові вправи шкільної молоді й т. д.) при рішучій забороні звичайних гімнастичних організацій, а також скавтіну — серед молоді незалежних народів“.

Внесена зїздом резолюція в справі підручників мала таку редакцію: „Підручники займають у сучасному напрямі визначне місце та мають великий вплив на дітей, а тому вони мусять бути переняті також духом міжнародної співпраці“.

Конференція в радістю вітає поступий зріст уваги, яка присвячується цьому питанню, що було постановлено п'ять років тому на II-му зїзді в справі морального виховання, яке торкається особливо історичних книг, і тішить досвідченими як вислідками. Конференція визнає, що необхідно продовжувати зусилля в тому ж напрямку.

Відмінність відносин в різних країнах до дозволенню розробки певних форм, яких належало усяди неуватися, але поруч не заважання ініціатив спеціальних українських організацій, які займаються цим проблемою.

Конференція вітає заснування Міжнародного Комітету для історичних наук, а також виготовлені ним проекти в цій справі. Конференція в призначенні приймає до відома наслідки праці Союзу практичного християнства в Берні та погоджується з духом засад, встановлених тим Союзом щодо редакції історичних підручників.

Напередодні закриття зїзду відбулося засідання, присвячене виступам представників поодиноких народів на тему: „Значіння конференції і її наслідки“.

На цьому засіданні від імені Українського Педагогічного Інституту виступав С. Русова з такою промовою, почавши її французькою, а закінчивши рідною мовою:

Я дозволю собі висловити декілька ідей, що відносяться до великого питання миру та братерського союзу всіх народів. Ми, українці, маємо велику мрію, що лише школа дасть найкраще розв'язання цієї проблеми, але треба, щоб школа кожного народу була відома і національна. Треба усунути всі перешкоди, які стоять на шляху вживання рідної мови, бо освіта може дійти до широкерства народу лише в рідній мові; треба дати вільний розвиток національній культурі, треба поширити можливість зустрічі молоді різних народів. У нас на Україні багато сил простих козаків в XVI, XVII ст. провадили свої студії в Європі, а вкінці XVIII ст. філософ С. Зорова, син теж простого козака на Полтавщині, пішки пройшов Центральну Європу та вчився в славних університетах Німеччини.

Прага, під дахом якої знаходяться університети 4-ох народів, є добрий ґрунт до наслідкування. Ідея братерства всіх народів мусить виходити в свідомість елементарної школи, але діло школи культивувати цей союз теоретично й практично.

А тепер дозволю собі на своїй рідній мові виступити іменем Українського Педагогічного Інституту (ім. М. Драгоманова) в Празі висловити збори та побажати, щоб думки Зїзду знайшли можливість широкотримку в усіх державах цивілізованого світу, щоб вони так братерськи ставили до чужинців, як ставляться до нас Прага, столиця Чехословацької Республіки“.

Мих. Рудницький.

3 нових перекладів В.

Шекспір.

Перше місце — цареві поетів. Маємо новий переклад Шекспіра (*). Про переклади його пес сказали великі критики стільки розумного, що соромно повторити це популярно. Але треба. Отже: для перекладу Шекспіра не досить знати англійську мову і староанглійську. Не досить відчувати духа тексту; треба ще його вітати перекладати. Мова Шекспіра найбагатша з усіх європейських письменників складністю слів; вона повна провінціалізмів, варваризмів, оригінальних метафор, парабол, блисківок поезії, гумору та думки. Її треба перетворювати. Великий поетів приваблював Шекспір саме горою трудності, на верхах якої відкриваються для перекладчика перспективи збагачення власної поезії. Одною з найбільших заслуг Куліша оця смілива, непосильна спроба. Непосильна, бо Куліш не знав настільки англійської мови, щоби міг перекладати Шекспіра з оригіналу. Його переклади кишать від непорозуміння тексту, дивоглядів, найгірших помилок. Зате яка скарбівна мови,

який пори! Це єдині прикмети, для яких варто ще нині читати його переклади.

Проф. Гординський не мав такої високої мети. Він вибрав скромнішу і каже так: „Я намагався перекладати по змозі докладно із зазначенням (?) усіх важливіших прикмет (?) Шекспірової творчості, і зробити переклад, скільки можна, гладким. Тому я перекладав рядок у рядок так, що мій переклад має однакове число рядків із Шекспіровим оригіналом.“ Це друге речення вповні згідне з правдою. Щодо першого — то воно теж правдиве, якщо слова „прикмети Шекспірової творчості“ розуміти як формальну віршобудову, а термін „зазначення“ цих прикмет як дослівну передачу слів і речень.

Перекладчик витратив безмежно багато совісної, рідної подиви (кажу без іронії!) праці, щоби дати переклад такій вірний, як повинен його дати гімназист, що мусить скласти доказ розуміння поодиноких слів і якому не вільно бавитись у поезію. Щоби перевірити цей труд, я робив так: читав переклад, а там, де не розумів — глибоко в англійський оригінал. При цьому воскресло в моїй душі враження з гімназійної доби: ті вірні переклади „Шекспіра“ латинських і грецьких класиків, переклади, які давали все: крім (часті!) розуміння змісту і крім (завжди!) краси оригіналу.

В цьому нічого дивного. Проф. Гординський ані поет ані перекладчик. А коли він вважає себе одним і другим то не повинен би до цього мішати Шекспіра. Із „Сну літньої ночі“ — пише він — „віс чаром глибокої, найчистішої поезії“. Послухайте:

Деметрій любить вас, красе велика! Ваш зір — провідна зірка; звук язика Солодкий жайворонка, що співає, Як глід цинте, пшениця прозябає. Як би принада пошесть мов ширилась Від Гермії аб нею заразилась—

„Пошесть мов?“ „Мов“ не є тут другим принадом множини від „мова“, а значить „наче“. Така нечувана ліцензія мимохіть нагадує таку сатиричну переставку слів:

Leas bylhum cymbal,
Ody go сіє bym bal.

Далі трохи нижче таке:

Гелено, чуєш тайну урочисту? Як Фебе застра виш лишем сріблястим В свідчі вод проглянь і жемчужом Роса анжис трави покріє лугом, Тоді в утчі влюблені таємні Атенси брами перейдуть ще таємні.

Що значить: „роса покріє лугом листки трави?“ „Лугом“ додає тільки для ритму і не значить нічого. А останні два рядки треба читати в такий черзі: „Тоді влюблені (закохані особи) перейдуть у

таємній утчі ще таємні атенські брами“. Перекладчиків і не в газку деяка суперечність між „перейти“ й „утчі“. Та це дрібниці. При відмірюванні складів жертвою паде ще частіше граматика:

Чи зможеш одяг звести би чернці?

Як „зможеш“ то не треба „би“. Це підкреслюють учням у гімназі. Це не є найгірші зразки, а початкові. Маємо враження, що 90 процентів енергії перекладчика йшло на римування. Воно дуже примітивне; попадаються місця, що нагадують добу Шашкевича: „україні-андалі“, „держить-пестить“, „надходить-приходить“, „злучила-зединила“, „ускорити-говорити“, „соробувати-грати“, „літають-втікають“, „засів-потоїв“, „зробив-намастив“ просто, безліч безнадійно банальних форм, і навіть дуже частий, нині вже прогнаний у нас такий провинишляк як „прохожаєсь-займаєсь“.

Проза ще гірша. Всього дотепер місників-акторів і зміст їх розмови шезли безслідно від перекладу слів живцем. Перекладчик перекладає буденні слова англійської щоденної розмови „two hard things“ (дві важкі справи) „дві тверді річі“ (!). Що уявляє собі читач при таких частім зворотах: „Ходить, ходить до матері сина“ або такім окремим реченням: „До останніх!“ (як насправді справ?) Є десятки українських фраз з такою англійщиною: „ди-

* Шекспіра: „Сон літньої ночі“, переклад Хорасана Гординського. Видання „Діло“ 1927.

ЧАРНЕЦЬКОГО 3

РЕСТАВРАЦІЯ, ВІНАРНЯ І КОМНАТА ДО СНІДАНЬ

ЧАРНЕЦЬКОГО 3.

— під управлінням —
ІВАНА ГУБЕРА

Львів, Чарнецького 3

порукає: домашню кухню (обід і вечер) обильний буфет, гарні і ампі перекрутки, першорядні на-
п'ятки. — Львівський відділ до 12. години вночі. — Академічні обідні з 3 мисирть з хлібом
зоя. 1-25. — Абонамент місячний. — Обідні і вечері до мейзжок.

Віля перестанок трамваєвий.

Львів, Чарнецького 3.

Закриття Зіду відбулося дня 20. квітня ухвалою резолюції та висновом подяки голоси Зіду проф. P. Boret і всієї прес-
зидії.

Законяючи Зіду, проф. P. Boret виго-
чесив промову, яку закінчив так: „Я осо-
бно вдячний тому, що всі учасники
біди ближче пізнали цю землю Комен-
ського як землю гостинності й миру.
Дякую також усім ісперантам, які
уможливили проникнути ідеології Зіду до
найширших верств завдяки тому, що зі-
бралися тут значна кількість учительства.
Хай живе Чехословаччина, хай живе еспе-
ранто!“

Висесені Зідом резолюції, розуміється,
не скоро вийдуть в життя, однак не
можна не погодитися зі Зідом, що між-
народна співпраця є новий світогляд, на
якому мусимо будувати своє життя, є
тоний дух, якому мусимо себе підпоряд-
чувати.

Прага 2. V. 1921. Ст. Сірополко.

П. Т. Кооперативам і Торгов-
лям до відомки: природні літургічні
вина, палену кану і правдивий китай-
ський чай з маркою „Самовар“ пакова-
ний по 10 гр., 50 гр., 100 гр., як та-
кож мішанку чаю Цейлон з цвітот
можна дістати почавши вже від 1 кг. у
фірмі Д. Семіа і С-ка у Львові,
вул. Валова ч. 14. і. повелюх. тел.
ч. 24-34. 2115 1-2

Вечір пісні й живого
слова.

„Вечір пісні й живого слова“, влаштував-
ся Товариством письменників і журналі-
стів ім. Франка, можна вважати досім
удатим, коли зважити, що в останній
смілій програмі втратила одну з найціка-
віших своїх точок: слово Богдана Лепко-
го, який замедлував і не приїхав. Сала
була виповнена широті і чимало осіб віді-
шло від каси без білету. Вечір загально
здобував своєю оригінальністю. Почався
мн малою імпровізацією, яка настроїла як
стій аудиторію на бадьорий, радісний тон.
Замість сподіваної поважної поетичної
промови Б. Лепкого почула вона слово
його несподіваного заступника Романа
Купчинського, який узяв на себе неважну
ролю особи, що виповнює недостаючу
ролю програми.

Роман Купчинський виїшов на
ліцену і відчитав приватного листа, писа-
ного до нього у веселім тоні заступником
словом Товариства (теж недужим, щоби
ін рктував ситуацію і промовляв, Р. Куп-
чинський у відповіді на цей лист заімпрові-
зував коротку, жартливую промову, в якій
показував, чому він не в силі заступити

страшили весь розум із дам“, „ро-
дум і кохання товаришів собі ма-
ло“, „ти булаб сміху метою“, „то
гра сюди іде?“ (то ти туди гнеш),
„видавати віддих“, „підіймається ска-
зати“, „бо мені місце пса у тебе
дай“, „ризалів (!) гордих так веде
у блуд (!)“.

Не хочу наводити цілих строф,
бо мій би хто сказати, що вони не-
арозумілі без решти т.ксту. Та як
розуміти нпр. гумор простаків, які
балакають псевдоаристократичною
мовою Шекспірівської доби, вжи-
ваючи титулів: „мусе“ чи „сіньюр“,
епітетів: „перфектний“, „куртуазія“,
„візія“, чи „експозиція до сну“, які
з староанглійськими мали зовсім інше
значіння, а в устах нашого реміс-
ника є попросту безглузді?! За-
гально мова досить заснічена мо-
дальнізмами і польонізмами: „дру-
гих“ (інших), „амного“, „без со-
рома“, „торжество“, „кажи на ми-
лость“, „лжу“, „убірна“ (уборная),
„бесідка“, „порок“, „ризалі“, „ко-
жий прав“, „пестра“, „обезобража-
ти“, „прошу о імена“, „знесле“
(wznieść), „пристоїть“, „зминий
вроз“. Стилістичних грівів ще біль-
ше. У переломі находимо такий
вразок перекладу одного звичай-
ного речення: „Тому у високому
подиві говорить Г. Брандес: „Як
залежить (!) говорити відповідно (?)
про „Сон літньої ночі?“ Ледає вар-
та труду задержуватися при слабім
замальованню характерів у нарисах(?),
бо головна бага лежить тут не в ха-

Після ревізії в більшовицькій торг. місії.

Англійська поліція все ще в бюрах місії СРСР. — Англійський міністр
внутр. справ про ревізію. — Що ще надано в бюрах місії. — Нар. комісар
торговлі про ревізію.

Лондон, 16. травня 1921.

Лондонська поліція все ще займає бу-
динок тов. „Агос“, але досі не вдалося
найти документів, укладених британському
урядові. Відповідаючи на питання в спра-
ві ревізії в бюрах тов. „Агос“, мін. вну-
трішніх справ Джансон Гікс зазначив, що
ревізію переведено на припущення міні-
стра війни за відомом і згодою пре-
мієра і міністра закордонних справ. Метою
ревізії є віднайти документ, котрий, як ду-
мають, був у руках уряду того това-
риства. Роздобути копію цього докумен-
ту старалася людина, неуповажнена до
цього. Зате забрано інші документи, що
можуть мати зв'язь з тою справою. До-
кументи ці ще розслідуються. „Ужаси
Пісеп“ подає, що в касах тов. „Агос“
найдені також багато англійських банк-
нотів. Значні досліджують їх автентич-
ність. Найдені також цифрові книги.

Москва, 16. травня 1921.

Офіційна московська радіостанція по-
відомляє: Комісар торговлі Микола, про-
мовляючи на вічу для заперотестування
проти ревізії в більш. торг. місії у Лон-
доні, зазначив м. і., що членам місії не

дозволено бути присутніми при ревізії, тому
нема гарантії, чи не надано там чого не-
існуючого. Англійський торг. кола нарікають
часто, що торг. коопер. в СРСР не ожи-
вив. Однак трудно сподіватися їх поліпшення,
коли англ. уряд відноситься до торг.
більшовицької місії подібно, як Чанг Цо-
Лін. Але такою поведінкою СРСР не
дається спровокувати до нерозважних
кроків.

Женева, 16. травня 1921.

Керівник більшовицької торг. місії Хін-
чук заявив представникам преси, що ре-
візії в торг. місії тов. „Агос“ против-
ляться постановам англ.-більшовицького
договору з 1921 р. Яка причина ревізії,
він не знає. В СРСР, — говорить Хінчук —
замість сильне обурення. Ріжні організації
домогаються, щоби замовлення, прозначені
до Англії, звертати деінде. Яке становище
займе СРСР, годі ще сказати. Вкінці
заявив Хінчук, що в торг. місії СРСР
не було документів, що належали до
Форін Офісу та потвердив вістку, подану
пресою, що англ. конспері банків призна-
чає 10 міль. фунт. штерлінгів для ожив-
лення англ.-більшовицьких торг. взаємин.

Президент Франції у Льон-
доні.

Париж, 16. травня 1921.

Президент Франції Думерг' виїхав учо-
ра з Бріжон до Лондону. В Доврі при-
вітав їх князь Валі, відси спец. поїздом
приїхали до Лондону. На лондонським
двірці привітав французьких гостей ко-
роль, кн. Генріх, прем. Болдуїн і мін.
Чемберлен. Як гості виходили з двірця,
великі толпи народу підносили оклики в
честь през. Думерга. През. Думерг, після
перегляду прибічної гвардії, відіхав до
Бекінгемської палати. Опісля през. Ду-
мерг зложив вінець на пам'ятнику Незна-
ного Воїна в Гайтголі і на могилі Незна-
ного Воїна в Уестмінстерським монастирі.
„Таймс“, нагадуючи до відвідів Думерга,
пишуть: Само собою Бріжон обговорить із
Чемберленом ріжні закордонні справи.
Але ці розмови не матимуть зовсім ха-
рактеру переговорів і нічого такого, що
могло би спричинити чимебудь занепо-
коєння. Це буде виміна дум-к двох держ.
мужів, найгорячіших прихильників і обо-
ронців женевських і льокарських принципів.

Бандити вбили 300 людей.

Лондон, 16. травня 1921.

У провінції Шантунг множаться страшно
напади китайських бандитів. Бандити на-
падають на міста. В місті Чифо бандити
вбили около 300 людей.

Знов великий політичний
процес.

Лугцьк, 16. травня 1921.

Дня 23. п. м. зачетється в Лугцьку вели-
кий політичний процес проти 61 обвинуваче-
них, нібито членів революційних україн-
ських організацій лугцького і дубенсько-
го повіту, яким акт обвинувачення за-
кидає, що вони в осени 1924-ого року
і на весну 1925-го р. палили польських
лісників і колоністів та вбивали польських
посадників. Процес потягне яких 6 тижнів.
До оборони визначено 9 місцевих обо-
ронців з уряду, крім того зголошлося на
оборонців кількох адвокатів з Варшави
під проводом адв. Дурача.

Біржа.

Гроші.

Долар 8.92 і пів при слабій тенденції.

такого письменника та промовця, як Леп-
кий і чому він не — може промовляти, бо
є проти будови літньої оселі для пись-
менників. Тут прийшла ціла низка веселих
аргументів у роді того, що письменникам
раніше потрібне „земельсько“ а не „літні-
сько“, бо в літі можуть грітися на сонці

і без хати, коли деякі і в знімі її не
мають.

Новиною вечора був виступ молодих
артистів „Студія живого слова“, веденої
п-єю С. Федорцевою, яка зібраних
гурток студенток і студентів, приготувала
з ними деякі пункти програми цього вече-
ра: пластичну ілюстрацію до поезії та де-
камації. Пластична ілюстрація до поезії
Тичини „Арфами“ і П. Загула „Лавони“
випала, особливо гарно у другій частині.
Молоді танцюристи-дебютанти пп. Л.
Туркевичана, Мельниківна, се-
стри Енджеєвські і Кульчицька
здівували неодного, хто не сподівався, що
ми в силі спромогтися на таку важку річ,
не маючи власного театру ні режисерів.
Такою самою несподіванкою була декла-
мація п. Філігоя неслухого „Сула“ Л.
Українки; декламатор володіє чудово ме-
лодічним голосом, повним нюансів, най-
м'якших тонів, низьких басових і високих;
у природнім героїчеським патосі.

У другій частині програми мистецька
гра на цитрі п. О. Роніцького при-
смію здівувала тих, які загально пересмі-
чені, що цитра — кімнатний інструмент і на
великій сцені не робить враження, бо не-
чутна.

Іншим виконанням програми не вважає-
мо необхідним присвячувати довшої згад-
ки, тому, що вони наші публіци аж на-
то добре відомі і вона має вироблений
погляд про їх мистецтво. Проф. В. Бар-
вінський дав доказ справжньої скром-
ності, на яку в силі спромогтися тільки
людина, який не залежить на дешевій ре-
кламі, коли в останній хвилині згодився
допомогти програмі своїми композиціями,
дарма, що не був виписаний у програмі.
М. Годинському зроблено великан-
ську овацію, він і п-і С. Федорцева
одержали на прощання з нагоди свого ви-
їзду, коши з китицями квітів.

Т-во письменників і журналістів ім. Іва-
на Франка“ присилає до нашої редакції
окрему подяку для всіх співучасників ве-
чера не-члена, які своєю безітересною
працею причинилися до його успіху; крім
вишегаданих ця подяка належить ще
п. Б. Кудрикові за аккомпанімент і
арт. І. Іванцеві за мистецькі поради і
мистецьких постановок.

НАДІСЛАНЕ.

За надіслане Редакція не відповідає.

Всіх лікарських наук

П-п БРОВИСЛАВ ОВЧАРСЬКИЙ

спеціаліст у аутопсії надугах зі Львова

2166 (Пекарська 39) 1-4

ордирує в купелівім сезони

КРНИЦЯ Вілля „Під тополями“

ВІДГУКИ ДНЯ.

Як мене преса підвала.

З нагоди дня преси.

(Факт.)

Сьогодні — наш день. Хоч один день
на рік, — а такий наш. Цілком наш, а га-
музом, з уадром: Сьогодні можна про се-
бе... Про свої справи, про „пресові“, бо,
— хоч ви там собі кажіть, а ми такі —
преса...

Так, значить, про себе...

Сьогодні, як на духу, розкажу вам, як
мене підвала преса, друковане тоб-то
слово, як воно, оте слово, покляло мене
на обидві лопатки, як я витріщив очі, дов-
го кдпав ніями, а потім плянував і вила-
явся...

Так от, слухайте. Майте на увазі, що
це тільки сьогодні і більше ніколи ніко-
му я цього не розповідатиму. Ні за що в
світ!

Те, що ото колись мені трапилося в по-
гні, коли я в купе розбалакався про літе-
ратуру з якимсь незнайомим мені інже-
нером, і той інженер, перебираючи укра-
їнських літературів, мене особисто — (не
знаючи, що то я перед ним) так крив-
так крив, — що я й совався, й вертівся.
Я вікно одчхав... (та ще й підкакував, бо
завважав за незручне сам себе захищати),
— так це все проти того, як мене під-
вала моя книжка оце недавнечко, — дріб-
ничка...

Є в мене одна сільська усмішка, що
зветься „Охорона здоров'я народнього“.
Вийшла вона в збірку моїх „сільських ус-
мішок“. Висміюю я там сільських „нар-
комедравів“, бабів шептук, а висміюючи,
даю зразки їхніх „ліків“, молитов їхніх
ріжних, од глазу, од казу й од усього
такого іншого...

Написав я ту усмішку колись і поду-
мав:

— О! Добію я такі забобони! Проваль
тепер баби Палажки, бо висмію я їх
круто...

І шож би ви гадали...

Недавно оце одержав я листа від одзо-
го бібліотекаря з одного невеличкого у-
країнського міста.

І пише він мені отаку пригуду.

Приходить до його, в книгозбірню, ста-
резна бабуса й каже:

— Дайте мені книжечку Остапа Виш-
ні, оту, що там про бабів шептук напи-
сано.

— Здивувався я, — пише мені бібліоте-
кар, — що така старенька бабуса й ціка-
виться новою літературою...

— На щоді вам книжечка, бабусю?

— Перечитати хочу.

— Звідки ви знаєте, що є такий пись-
менник і що в його є така книжка?

— Знаю. Дочка моя працює на цегельні,
так вона брала у вас ту книжечку й чи-
тала вдома аголос...

— Так що вам так вона сподобалася,
що ще раз перечитати хочете?

— Е, ні! Не те, щоб вона мені сподо-
балася, а там такі хороші молитви пона-
писувано од хвороб ріжних. Як ото брала
дочка книжку, так у мене якраз бешка
була... А там молитва од бешки такаж
хороша! Як помолилася я тоді з тої кни-
жечки, одпустило мене зразу! А такий
так мене на коліньх взяло, що ні чхнути
мені, ні дихнути. Так там, кажуть, і від
колькох є молитва, дайте пожалуйте!

— Ну?!

Як вам це подобається!
Вона, називається, бабу Палажку! Ви-
сміяла?

Я люблю пресу!
Але на сей раз в плену (і вилася)!
Ну, хібаж така можна отак підказати?
«Вісти».

Остан Випинки.

НОВИНКИ.

— **Конфіскація.** У вчорашньому числі «Дня» конфісковано для зазначеного фонету 12. Навіщо «Кулак» вилася? «Дня», це 45-а чергова конфіскація (нашого) тріумфу в цьому році.

— **Передаються речі.** Писуть нам: Дня 14 травня ц. р. перевезено речі до п. Степана Слонимського, управителя школи в селі Лютонівській, п. Самбір, однак, розуміється, нічого не знайдено, хоч уже досить з'ясувалося в селі багато поліції і тайні агенти. Це наказаний військ. М. Казанку задержувати управителя школи, який потім працює на полі кооперативі до яких інших справ не мішастесь. Треба зазначити, що хтось несподіваний вже дивитися наказувано вийти звідси, а в часі Великодніх свят з'ясувалося навіть до нього до хати. Шканди, кому реалізація напевно не вдалася, а не вчителю.

— **М. Білий на волю.** Голосна справа Михайла Білого, селенця з Березонівської Великої, праї Тернопіль, що його осяго м. р. територіально лава присяжних засудила на кару смерті за передачу до перетримання знайомих кількох комуністичних брошюр, знайшла своє закінчення знову перед лавою присяжних у Тернополі. В суботу 14 ц. р. відбулася постанова розправити внаслідок скасування першого присуду Національним Судом. Білого об'являють далі за помилки факт за державну зраду. Тим разом присуд випав напівне. Лава присяжних вісімнадцять голосами заперечила вини Білого, тому трибунал ухвалив його негідно від вини в карі і його безпосередньо випустили на волю. Борошан адвокат д-р Степан Шухевич і д-р Степан Баран. Ширше задоволення з цієї голосної розправи подамо окремо.

— **Де тороні?** Збиралочі з'являються для українського популярного журналу «Звоні» серед німецьких фірм. «Беркан» не видає нічого українського зі столиці України С. Р. Республіки Харкова висилає урядові писемна в російській мові. Перед нами російський лист цього ж видавництва з 15 квітня 1927 р. до німецької фірми «Reinhold Mineralienhändler Dr. F. Kraus, Bonn a. Rh.» — Чим дивно, що цім і досі не відраховують українці від москалів?

— **В справі осудження приватних шкіл.** Львівська шкільна кураторія повідомляє, що хто хоче осудити приватну школу, літній садок, закорону (т. п.), має внести подання за посередництвом дотичної Політичної Шкільної Ради до кураторії найменше на три місяці перед рішенням публічного отворення і ждати на рішення, яке за той час кураторія видасть. Перед рішенням кураторії зна, а між-ства віршів і освіти не тільки нікому отворити приватної школи чи при. наук, заведення під загрозом законних наслідків.

— **Україніа.** В книжці Павла Айзена «Volkslieder der Slaven» Leipzig 1926, висвячено 42 сторінки української народної пісні. — В 26-ому змиску тижневика «Redeans Ukraine» з 24 березня 1927 п. Виступає оповідь української народної пісні «Намисто». Казка прикрашена рідними Крива Вєста. — «Königsche Zeitung» з 21 березня 1927 (212 с.) повідомляє про проєкцію висловлення пам'ятника Шевченку в Києві в 1931 р. — Берлінський науковий місячник «Der Naturforscher» в 1 с. з квітня 1927 містить коротку статтю А. Ластовського про окову стелю на Україні. — 955 тожок видавництва «Obisch» привносить «Ukrainisches Lesebuch mit Glossar» проф. д-ра Степана Смиль-Стоцького. — Перед кількома тижнями почав появлятися у Харкові популярно-науковий місячник в німецькій мові п. а. «Neuland», призначений для німецьких комуністів на Воє України. А. Л.

— **Про господарські основи Польщі** надходимо цитувати статтю в 25-й томі 2-го змиску «Weltwirtschaftliches Archiv» з квітня 1927 р. Це видання Інституту світового господарства і морської комунізації в Кілі (Verlag Gust. Fisher, Jena). Саме в згаданій числі поміщений реферат д-ра Павла Рота, радника пресового відділу німецького правління і звичайно зовнішньої преси, що його він мав 16-го грудня 1926 р. в «Oberseckel» в Гамбурзі п. а. «Господарські основи Польщі і її торговельні зв'язки». Автор стверджує між ін., що земельна реформа запроваджена в Польщі в некористь українців і це відбилось фатально в сільсько-господарстві як такому.

— **Намагані самобичства.** Призв. Ходорівського 11-а намагалася отруїти арешником Ева Сполонію; при вул. короля Личинського жінка робітниця Марселя Жовникова випила ліжкову; при вул. Обидовий ч. 2. Жінка. Відомості відразу собі бритвою горло. Його перевезено до шпиталю.

— **Арештування бандитки.** Модирка Лєво ступила в ринок у Львові якусь жінку, яка обвинула її в крадіжці у Зборові. Лєво жінку згодилася поїхати з нею до Зборова ще того самого дня.

До них прилучилися ще кілька чоловік незнайомих назвища. По дорозі зі зборівської станції обидві кинулися на Лєво, який та провалився безслідно. Лєво жінку вилася і тут пізнала що жінку, що її обрали. Лава її арештувала. Є то 26-літня жінка Олена Карлаї з Богданівки, кілька разів уже карана за різні злочини. Назвища спільники арештована не хоче подати.

— **Поміжкі від грому.** В Підберізках (пов. Львів) ударив підчас бурі грім у стодолу господаря Кустуки. Згоріли до тла дві стодолі зі збіжжям і хліборобське знаряддя. Шкода виносить 10.000 зол. Поміжкі на ніві не поширилася на сусідні забудовані.

— **Спробування з Винник.** Пістало отсе писмо: Свого часу було поміщено в «Дні» у новинах, що оркестра винницького товариства «Соки» брала участь у польським святі стрілецьких дружин. Заявляємо отсич, що не є вірне з правдою, немов би музика нашого т-ва брала участь в «задужанському маршу». Учасники вона не брали ні корпоративно, ні її члени зокрема. На це наше товариство ніколи не пішло. — Винник, дня 21, квітня 1927. Виділо «Сокола» у Винник.

— **Останній виступ Голінського у львівській опері.** Наш співак Михайло Голінський виступив перед своїм виходом до Берліна на сцені львівського міського театру останній раз у четвер, 19, травня ц. р. в опері «Кармен». Співає партію Дон Хозе. Надіємося, що українська публіка явиться того дня численно в опері, щоб попросити нашого чотиста.

— **Будівля Українського лікарського товариства у Львові** пригадує своїм членам, що в днях 26 до 29. травня відбувається 1. Зїзд славянських лікарів у Варшаві, на яким остаточно буде прийнятий статут союзу славянських лікарів. Товариство одержало від центрального комітету у Варшаві офіційне запрошення на Зїзд і висилає своїх делегатів. Хто би з товаришів з провінції бажав взяти участь в Зїзді, нехай негайно зголоситься письменно на руки секретаря товариства д-ра Л. Максимовича, Львів, Чарнецького 24/1. Львівські делегати виїжджають у Варшаву вже 24.V. вечором. Вказано було, щоб наші лікарі взяли численну участь у тій зїзді. — 1-1

— **Рідна Школа УЛТ в Золочеві.** Старшина Кружка повідомляє всіх членів в цілій округі, що Іван Михайлів з Ясеновщини не має уповноваження до збирання складок на «Рідну Школу». Касиром Кружка є д-р Осип Залужний лікар в Золочеві і на його адресу прохаться висилати всі датки на «Рідну Школу». Пп. Іван Калинович і Пилип Лисецький не є уповноважені ділати в імені Кружка. — Старшина Кружка У. П. Т. в Золочеві.

Оголошення

22. травня ц. р. о 9. год. рано, за дозволом місцевої влади, а. м. Станіславові, відбувається зїзд політичних емігрантів українців, замішаних на території козівства станиславського, в цілі засновання Відділу У. П. К. в Польщі, як правно-репрезентативної і гуманітарно-допомогової емігрантської установи. Присутність на зїзді кожного політичного емігранта українця рахується невідлучною. При собі треба мати всі документи, як польські так і українські, на підставі яких тут перебуває.

Зголошуватися о годині 8-й рано у С. Білешкого, вул. Казимирська ч. 17а. Голова Організаційної Комісії і Уповноважений Українського Центрального Комітету 2169 1-3 С. Білешкий.

Зі спорту.

Україна-Спарта 4:3 (1:1).

Знов одна перемога — тимразом над противником, який побив Україну торік в осени 4:0, а в цьому році вдруге у відомості 2:1. Перемога вповні заслужена. Хоч ні одна сторона не мала переваги в грі, яка через те була вирішана та надзвичайно цікава, до всіх так напад Україн, особливо його права сторона, краще працювала та стріляла, ніж напад Спарти. Поміч відомого лапад реалізація, як звичайно, з залогом на висоті заведення стану тільки Давидівський, бо другий заложник розбирав, так, що на деякий час мусів зійти з грища, а відтак, вернувшись кулягами, тільки станистував. Ревера, здебільше, не в формі, випускає інколи м'яч з рук, а другий половині уступає своє місце Трушеві, якого безумовно вартує не слід ставити в напад, тільки залишити на воротях, де він з кожним змаганням шораз певніший.

Про подібний хід гри не буду писати, а задержу тільки над складом дружини, який все ще не є достроєний. На кожних змаганнях якась зміна, все ще експерименти, які боліше підбиваються на змаганнях дружини. В недільних змаганнях бачили ми таку пробу з лівою частинною нападу, яка була фатальною обсаджена. Прошленим на крайній зовні не надіється, що грач вважали за слабкий, був теж найбільший з цілою дружиною. Труша місце на воротях, а ніколи в напад. Інші частини дружини обсажені на загальне. Мурський своєю останньою грою за-

чинив нагадувати нам свої найкращі часи, венте скорим кроком до форми. Кобзар став шораз більше Мурським: він станилів Спарти два гарні голи (одного такого самого стріляв Мурський). Терлецький чуттєво ліше на прозовому крилі, як на ліному; був добрий; має одне але, що боїться сам м'яч весті, коли має до того найкращу нагоду. Слід підчекнути, що ці три гравці: Мурський, Кобзар і Терлецький дуже добре зіграли з собою, що виявилось майже в усіх комбінаціях нападу, які йшли переважно правого сторону. В поміч безперечно «лінійний» Борсук, який добре тримав злівого крайника та залучника Спарти. Лише, якби ходив на тренінги та вправляв дещо біги (бо в скоках він добрий), ніпавів би своїмуду дуже відповідальному завданню вповні. А так може написати про нього тільки те, що він лінійний в обороні, ніж в атакі. Лінійний помічник Оприск значна виваляти дещу охоту до гри: маємо надію, що він по двоїмисливій «відпочинку» верне до давньої форми. З залогом був дуже добрий Лихницький, абстрагуючи від кількох слабших моментів; зате Грешук, як вище згадано, через розбиті ноги не міг грати. Труша на воротях добрий, «робітонує» ще слабо. Кошаревич, що ввійшов у другий половині до нападу на місце Труша, потребує конче тренінгів; арештою був незлий.

Тому, що остаточно склад України шойно кристалізується, позволю собі підлати під обмірковування голови секції копаного м'яча і провідника дружини такий кістяк дружини: воротар: Труш (резервовий: Ревера); залого: Лихницький, Лише; поміч: Оприск, Кошаревич, Борсук; напад: Грешук, Любчик, Мурський, Кобзар, Терлецький, (резервові: Петрів та Бирчак). Резервові заложники: Йоїко, Кордуба. Маю враження, що в такому складі перемога України над Спартою булаб рішучо більша і взагалі Україна моглаб тоді вийти між львівськими дружинами на одне з перших місць.

На кінці слід присвятити кілька слів судді, який віт і змагання. Суддя цей з польської судейської колегії, на жаль, невідомого мені прізвища, віважився вести цілі змагання без автографу судді, рішення видавав часто несправедливо, багато дечого недобачував, словом — був дуже слабкий.

Публіки було мало, а то з причини повного заведення реклами. Відношення грої 5:2 для Спарти.

А тепер ще одна пригадка для голови секції копаного м'яча України, а саме, щоб не забував, що резервові гравці, особливо на чужому грищі, повинні бути все під рукою, щоб дружина не грала в десятку і тратила через те голи.

В. Ст.

Оповістки.

В українській прив. гімназії в Чорткові відчиняється 15. травня безплатний підготовчий курс для нововступачих до гімназії. Присильте ученики можуть знайти в бурсі «Урава Гімназі».

Українська господарська Академія в Ч. Р. Українська Господарська Академія в Чехословаччині (Подєбрад), висока школа, що складається з 3-х факультетів: агрономічно-лісового, інженірного та економічно-кооперативного, з чотирьохрічним курсом навчання, відкрила вліт нових студентів на академічний рік 1927—1928. У проханні в справі впису має бути зазначений факультет, на якому прохач хоче студіювати. До проханя слід додати документи оригінальні або нотаріально засвідчені копії про закінчення середньої освіти, а також власноручно писаний життєпис та зобов'язання користися правилами Академії і вчитися власним коштом. Проханя в справі прийняття подавати до 15. вересня ц. р. на адресу: Československá, Poděbrady, Ukrajinská Hospodářská Akademie. Навчання в Академії безплатне. Прохоточний мінімум у Подєбрадах 400—450 чеських корон. Кандидати Академії висилає бажуючим проспекти і програми. — Ректорат.

Загальні Збори Союзу Українських Нахлядів і Книгарів у Львові відбуваються з надією дня 5. червня 1927 р. о 10-й год. передполуднем в селі засідань Товариства «Просвіта» у Львові, Ринок 10. II. пов. з таким порядком нарад: 1. Отворення Зборів, 2. Відчитання протоколу з перших Загальних Зборів, 3. Звіт Управлі і Контрольної Комісії та ухвалення Управлі абсолютної, 4. Ухвалення річної вкладки на рік 1927/28, 5. Вибір одного члена Управлі і двох заступників, 6. Вибір трьох членів Контрольної Комісії, 7. Внесення членів. Коби на означені пору не абралось вимагання статуту число членів, тоді того самого дня в тому самому локалі відбуваються другі Загальні Збори о 11 год. передполуднем, які будуть правомірними при всякій кількості членів. — Урава С. У. Н. і К. 2170

Дрібні оголошення.

ІДЕАЛЬНА ПАСТА до зубів КРЕМ ПЕРЛОВИ Ігнатюк Львів. 956134-7

БЮРО ПРАВНОЇ ПОРАДИ в айської мації, виношення подань, заступництво сторін. Львів, вул. Пекарська 47/II. 2121 3-24

28 Зол. коштів срібла патронірую у Маналя, Коперюка 14. 1773 3-2

ГОДИНИКИ препанійі наповняє а еша ко продає Юліан Домбровський-Лев Розенфельдський Львів, Готель Жоржа, Академічна 2. Німеччина, також срібло власного виробу. — Догляд у Львові. 2025 7-2

ЛІТНИКАМ, які з'являються в пошти косяк, улітє всіх інформацій за доданням поштового знака на відповідь К. Книгничий, см. урядний сканбоні в Косові. 2025 10-10

КІЛИМИ народних зорів «Галинська» з заповняти можна в робітні фірми «Технік» Рава руська. 2161а 1-3

ПАНА Ярослава Івасечко Прага, Братська 467, зливаю негідно зарплата довг 35 доларів — Кошушко. 2163

ДВОХ студ. техн. в Данцігу з вишк сестри бажав навчати персонал в матриміональній цілі з пам'ятки до 25 літ, які допомогли би матеріальною доконтри студії. За дискрецією руніть словом зест. Понажі зголошення зі змаганнях сати Poste restante Danzig-Langfuhr, gegen Verlangen d. Tausend Reichsmarkschleas Q 735101. 2160 1-1

УАРЕЦІЛІ містої, гарно пологий, при Личківській рогаці, фронтом до толового тракту Львів-Лисинськ, електричне світло, близько трамваю, на рідкізні до продажу по приступних цінах і не догрівають успішів сплати. Відомість Збавлячя 16/1. пов. Телефон 34—91 до 10-го рану, або від 2-го до 5-го. 2165

ЛІКАРСКА ПРАКТИКА в провінційно-нальній місті при залізничній лінії Ходорів-Станіславів, оскон суду, під корисними умовами до відступлення. Інформації в антиці при вул. Янівській 52 у Львові. 2164 1-1

Оголошення.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст недуг легінів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 45.

2107 Пересвітлення Рентгеном. 7-25

Від 1. червня буде ординувати

2156 в підлюті 2-3

Д-р ВЕРБЕНЕЦЬ ВОЛОДИМИР

ЗУБИ НА СПЛАТИ

2033 6-9 2038

20 задаток — РІТЯ 10

виконує депіст РИПЛАПОРТ

ка. Нарієвца 7. (де кап. De la Paix)

підля найновіших системів.

Роботу викінчується до 3 днів.

Віднову Фасад

реконструкцію і надбудову каміналь виконує по конкурентній ціні соціалі 2151 Інженер-архітект

Лев Левинський

Львів Содова ч. 8. (біля Коперюка).

2151

Наймодніші матеріали

мужеські і жіночі

у великій виборі на весняний і літній сезони

поручає від 90 літ істичний склад сукні

Іван Валлях і Син

Львів, Ринок 33.

Ціни низькі! 1897 6-6 Ціни низькі!

2162

ЖЕНЕВСЬКИЙ ГОДИНИК

з 14 карат. золота

Prima Swiss Watsch

наймодніших фасонів від зок. 51

ГУТЕРМАН.

2162 Сикстуська 14. 1-1

2162

Конкур

Управа монастира С. С. Василіяна

в Явороні

оголошує отсім конкурс на дві учени

посади 1) професора фізики і астро

номії, 2) рисунка і рушних работ з хімії

підля до навчання в учительських семі

нах. Платня після ухвал. 2147 3-3

2147 3-3

2147 3-3

2147 3-3

2147 3-3

2147 3-3

2147 3-3